

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 141 / פרשת וארא תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ד יעקב שמשון מלובלין זי"ע א'
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף לט:

"כשהוא עודר אינו עודר אלא טובים שבהם"

הגמרא השבוע שואלת: בתהילים נאמר 'טוב ה' לכל' ואילו הפסוק באיכה אומר 'טוב ה' לקויו', א"כ למי הוא טוב, לכלל או דווקא לקויו? הגמרא משיבה במשל, כשהחקלאי משקה את שדהו הוא משקה את כולה, אך כשהוא עודר סביב הנטיעות אינו עודר אלא מסביב לטובת שבהן. אף הקב"ה, טוב ומטיב הוא לרעים ולטובים, אך לייחס מיוחד זוכים הנאמנים לו ומקיימים מצוותיו

בקראקא התגורר חסיד ישיש, מכניס-אורחים גדול, ושמו ר' מנדל קינצקר. סיפר הרבי ר' משה מרדכי מלעלוב בשמו: בבחרותו היה יתום וכשבא בברית האירוסין עם יתומה כמוהו, איש לא התחייב להם על נדוניה. בצר לו ביקש החתן את עצת רבו הצדיק ר' הירש מרימנוב, וזה ייעץ לו: "תבקש מהקב"ה, אך תשלם לו על כך!"; "כמה אשלם?" תהה הצעיר, והרבי השיב: "בהתחייבות משותפת שלכם, שבייחכם יהיה פתוח לאורחים". הכלה והחתן קיבלו זאת על עצמם. מעט לפני החתונה רכש החתן 'חצי מספר' בכרטיס הגרלה - כך נהגו אז מעוטי היכולת כשלבסוף היו מתחלקים בפרס עם רוכש 'חצי המספר' השני- כמה ימים לאחר מכן זכה המספר בגורל, כשביירר מיהו שותפו לזכיה, התברר שהייתה זו לא אחרת מכלתו הצדקת...

איך זה קשור אלינו?

ככל שנוסיף מעשים טובים כך נמשך עלינו השגחה פרטית יותר, וממילא נזכה לשפע גדול יותר

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף לח.

"צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת"

תשע שנים טרם חורבן בית המקדש הראשון התרחשה 'גלות יכניה', בה הגלה נבוכדנצר את גדולי חכמי ירושלים לבבל. תשע שנים לאחר מכן גלו כל העם לבבל, ובגמרא השבוע מבואר שהיה חסד מיוחד בכך שהקב"ה מיהר להגלות את עם ישראל בחייהם של החכמים שכבר היו בבבל, כך באו הגולים היישר לחיק אחיהם, שהקימו להם מיד בתי מדרש ולמדום תורה

לא פעם נראה לאדם שאסון נורא התרגש עליו, ורק לאחר מעשה הוא מגלה את החסד והצדקה שעשה ה' עימו, דווקא ב'אסון' זה

טלטלה עברה על ישיבת 'שופרון' שבהונגריה, אחר שכמות גדולה מבניה קיבלו במפתיע צווי גיוס. רבי שמואל דויטש מראשי קהילת בודפסט פנה לאחד מהורי הבחורים, עשיר מופלג ורחב לב, וביקשו לשלם עבור העניים מבין הישיבה בכדי שיוכלו לזכות באישור רפואי שיפטרם מגיוס. בזכות תרומתו הנדיבה זכו כולם לאישורים, מלבד שניים מהם, שלמרבא הפלא היו לא אחריים מבנו של הרב דויטש ובנו של העשיר התורם... דווקא הם שהוריהם עמלו בגופם ובממונם לא זכו ליהנות מכך... ולאילו לא נותרה בררה אלא להבריחם לעבר ארץ ישראל. לימים התברר כי למרבה הכאב שני אלו נשאו לבדם מכל בני הישיבה, שעלו על המוקד באושוויץ..

איך זה קשור אלינו?

כאשר חלילה פוקד אותנו כאב או צרה, לא נתלונן, נתאזר בסבלנות ונגלה שמאת ה' הייתה זאת, ולטובה!

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף לז.

"הרהרו בלבייהו ועבדו תשובה"

הגמרא השבוע מספרת: חבורת עבריינים התגוררה בשכונתו של רבי זירא, ורבי זירא עמל לקרבם במטרה להחזירם בתשובה, מאחר ואלו עמדו במריים, הקפידו חכמים על כך שרבי זירא ממשיך לקרבם. משנפטר הרהרו העבריינים: עד עתה זכינו להגנתו ותפילותיו של רבי זירא, אך מי יגן עלינו מעתה. הרהרו זה עוררם לשוב בתשובה

הניסיון מוכיח: תוכחות וגערות אינם משיבים למוטב, אהבה וקירבה, כן!

רועי, נער יתום תושב קטמון, הסתובב בקרבתו של רב השכונה רבי דובער אליעזרוב ממנו זכה לחמימות ולקירבה יתירה. בד בבד התחבר הנער לחבורת בני נוער מפוקפקים, ולבסוף אף נתפס עימם בביצוע גניבה משותפת. ביום שלמחרת הופיע הרב בבית המעצר; "הייתי נבוך", מספר רועי שכיום הינו יהודי ירא שמים ובעל משפחה, "בליבי התכוננת לתוכחה הגונה, אך הרב במקום זאת חיבק אותי, ורק מלמל בדמעות: 'רועי, רועי יקירי...'. בשעת מעשה לא הגבתי, אך בפועל, פרישתי מהחבורה וחזרתי לדרך הישר נזקפים אך ורק לאותו חיבוק אוהב..."

איך זה קשור אלינו?

כשמתעורר בנו חשק לזכות את הרבים, לקרב את הרחוקים או את הקרובים... נדע: באהבה נקרב, בתקיפות נרחק..